

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (första avdelningen)
den 6 november 2007*

I mål T-407/05,

Société anonyme des eaux minérales d'Évian (SAEME), Évian-les-Bains (Frankrike), företrätt av advokaten C. Hertz-Eichenrode,

sökande,

mot

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), företrädd av G. Schneider, i egenskap av ombud,

svarande,

varvid motparten i förfarandet vid harmoniseringsbyråns överklagandenämnd, som intervenerat vid förstainstansrätten, var

A. Racke GmbH & Co. OHG, Bingen (Tyskland), företrätt av advokaten N. Schindler,

* Rättegångsspråk: tyska.

angående en talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 22 juli 2005 (ärende R 82/2002-4) om ett invändningsförfarande mellan Société anonyme des eaux minérales d'Évian (SAEME) och A. Racke GmbH & Co. OHG och mot beslut nr 2754/2001 som fattats av harmoniseringsbyråns invändningsenhet den 23 november 2001,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (första avdelningen)

sammansatt av ordföranden J.D. Cooke samt domarna I. Labucka och M. Prek,

justitiesekreterare: handläggaren K. Andová,

med beaktande av ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 16 november 2005,

med beaktande av harmoniseringsbyråns svarsinlaga, som inkom till förstainstansrättens kansli den 1 mars 2006,

med beaktande av intervenientens svarsinlaga, som inkom till förstainstansrättens kansli den 3 mars 2006,

efter förhandlingen den 28 mars 2007,

följande

Dom

Bakgrund

- ¹ I artiklarna 42.3 och 74 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3), i dess ändrade lydelse, föreskrivs följande:

”Artikel 42

Invändningar

...

3. En invändning skall framställas skriftligen och skall närmare ange vilka grunder som åberopas. Den skall inte anses som vederbörligen framställd förrän invändningsavgiften har betalats. Den som framställer en invändning får lägga fram fakta, bevisning och argument till stöd för sin talan inom den tid som byrån fastställer.

...

Artikel 74

Prövning av sakförhållandena på eget initiativ

1. Vid förfarande inför byrån skall denna utan särskilt yrkande pröva sakförhållandena; dock skall i ärenden om relativa registreringshinder prövningen vara begränsad till vad parterna åberopat och yrkat.

2. Byrån behöver inte beakta omständigheter eller bevis som part inte åberopat eller ingivit i rätt tid.”

² Reglerna 16, 17.2 och 20.2 i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av förordning nr 40/94 (EGT L 303, s. 1) (nedan kallad genomförandeförordningen) har följande lydelse:

”Regel 16

Fakta, bevis och skäl som styrker invändningen

1. Alla meddelanden om invändning får innehålla information om de fakta, bevis och skäl som presenteras som stöd för invändningen, åtföljda av relevanta bestyrkande dokument.

2. Om invändningen grundas på ett äldre märke som inte är ett gemenskapsvarumärke, skall anmälan om invändning om möjligt åtföljas av ett bevis på registreringen av det äldre märket, som t.ex. ett registreringsintyg. Om invändningen grundas på ett välkänt märke, enligt artikel 8.2 c i förordningen, eller på ett märke med renommé enligt artikel 8.5 i förordningen, skall invändningen helst åtföljas av bevisning som styrker det faktum att märket är välkänt eller har renommé. Om invändningen inlämnas på basis av någon annan tidigare rättighet skall invändningen åtföljas av lämpliga bevis på förvärvet av den rättigheten och dess skyddsområde.

3. De fakta, bevis och skäl och övriga bestyrkande underlag som avses i punkt 1 och de bevis som avses i punkt 2 får, om de inte överlämnas samtidigt med invändningen eller i anslutning därtill, inlämnas inom den period efter det att invändningsförfarandet inletts som Byrån fastställer enligt regel 20.2.

Regel 17

Språkanvändning vid invändningsförfaranden

...

2. Om de bevis som styrker invändningen enligt regel 16.1 och 16.2 inte inlämnas på det språk som används vid invändningsförfarandet, skall den invändande parten

inlämna en på det språket gjord översättning av bevisen inom en månad från utgången av invändningsperioden eller, där så är tillämpligt, inom den period som fastställs av Byrån i enlighet med regel 16.3.

...

Regel 20

Prövning av invändning

...

2. Om anmälan om invändning inte innehåller uppgifter om fakta, bevis och skäl enligt regel 16.1 och 16.2, skall Byrån uppmana den invändande parten att överlämna sådant material inom en av Byrån fastställd tidsfrist. Alla handlingar som den invändande parten inlämnar skall överlämnas till sökanden som skall ges möjlighet att svara inom en av [B]yrån fastställd tidsfrist.”

Bakgrund till tvisten

- ³ A. Racke GmbH & Co. OHG ingav den 21 september 1998 en ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke till harmoniseringsbyrån i enlighet med förordning nr 40/94.

- 4 Det sökta varumärket utgörs av nedanstående guldfärgade, svarta och vita figurkännetecken:

REVIAN'S

- 5 Det sökta varumärket avsåg varorna "[v]in och mousserande vin", vilka omfattas av klass 33 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg.
- 6 Registreringsansökan offentliggjordes i *Bulletinen för gemenskapsvarumärken nr 58/99* den 26 juli 1999.
- 7 Den 26 oktober 1999 framställde Société anonyme des eaux minérales d'Évian (SAEME) en invändning på grundval av artikel 8.1 b och 8.5 i förordning nr 40/94. Invändningen grundade sig på följande äldre rättigheter:

— Det tyska ordmärket DE 1 185 308 evian (nedan kallat det tyska varumärket), för vilket ansökan om registrering ingavs den 11 november 1985 och som registrerades den 10 juli 1992 för "mineralvatten", som omfattas av klass 32, och för vilket skyddstiden förlängts till den 30 november 2015.

- Det franska figurmärket FR 98712542 (evian och bergsmotiv) (nedan kallat det franska varumärket), för vilket ansökan om registrering ingavs den 12 januari 1998 och som registrerades för olika varor och tjänster.

  - Det internationella varumärket IR 696812 (nedan kallat det internationella varumärket), vilket registrerades den 6 juli 1998 på grundval av ovannämnda franska varumärke och har verkan i Danmark, Tyskland, Spanien, Italien, Österrike, Finland, Sverige, Förenade kungariket och Beneluxländerna.

  - Det äldre varumärket evian, vilket är välkänt i Belgien och Frankrike med avseende på "mineralvatten" (nedan kallat det välkända varumärket).
- 8 Invändningen åtföljdes av en kopia av det tyska varumärket, en kopia av det franska varumärket (på originalspråket franska) och en kopia av det internationella varumärket (på originalspråket franska). Vidare bilades en översättning till handläggningsspråket, nämligen tyska, av förteckningen över de varor i klasserna 32 och 33 i Niceöverenskommelsen som avsågs i invändningen som grundade sig på det franska och det internationella varumärket.
- 9 Invändningsenheten uppmanade i enlighet med reglerna 15.2 c och 18.2 i genomförandeförordningen genom skrivelse av den 16 december 1999 sökanden att inge tre kopior av dess franska och internationella varumärke inom en period av två månader. Den angav därvid att om så inte skedde, skulle invändningen avvisas.

- 10 Sökanden sände nämnda handlingar den 8 februari 2000.
- 11 I en standardskrivelse av den 28 februari 2000 beredde invändningsenheten sökanden tillfälle att inom en tidsfrist på fyra månader inge ytterligare information om fakta, bevis och skäl till stöd för invändningen. Invändningsenheten påpekade härvid att handlingarna skulle inlämnas på handläggningsspråket eller åtföljas av en översättning.
- 12 Den 29 augusti 2000 ingav intervenienten sin inlaga till invändningsenheten. Den gjorde häri gällande att det inte var bevisat att det franska och det internationella varumärket existerade och var giltiga, eftersom sökanden inte hade ingett någon översättning av registreringsintygen för nämnda varumärken. Sökanden delgavs inlagan den 19 september 2000 och bereddes tillfälle att bemöta intervenientens synpunkter inom en tidsfrist på två månader.
- 13 Den 22 november 2000, med andra ord inom den i skrivelsen av den 19 september 2000 fastställda tidsfristen på två månader för att bemöta intervenientens synpunkter, ingav sökanden en fullständig översättning av registreringsintygen för sina franska och internationella varumärken.
- 14 Invändningsenheten avslog genom beslut nr 2754/2001 den 23 november 2001 invändningen i den del som den ansåg det franska och det internationella varumärket. Den ansåg att de registreringsintyg som hade ingetts inte skulle beaktas, av det skälet att översättningen av dessa handlingar inlämnats för sent, och ansåg att det inte var bevisat att dessa två äldre varumärken existerade och var giltiga. Invändningen avslogs även i den del där den grundade sig på det tyska varumärket, framför allt av det skälet att invändningsenheten konstaterade en betydande skillnad mellan

varorna. Invändningen avslogs slutligen även i den del där den grundade sig på det välkända varumärket.

- 15 Sökanden överklagade invändningsenhetens beslut den 21 januari 2002.
- 16 Fjärde överklagandenämnden avslog, genom beslut R 82/2002-4 den 22 juli 2005, sökandens överklagande av invändningsenhetens beslut. Den ansåg att invändningsenheten gjorde rätt när den inte godtog registreringsintygen för det franska och det internationella varumärket av det skälet att översättningen av dessa handlingar till handläggningsspråket vid invändningsenheten hade inlämnats för sent. Överklagandenämnden angav vidare, beträffande risken för förväxling med det tyska varumärket, att invändningsenheten gjorde en riktig bedömning när den fastslog att det inte förelåg någon sådan risk för förväxling, mot bakgrund av att skillnaden mellan de berörda varorna och mellan de motstående kännetecknen var tillräckligt stor. Sökanden delgavs överklagandenämndens beslut den 16 september 2005.
- 17 Sökanden beslutade därefter att inte väcka talan med avseende på det franska varumärket och det välkända varumärket. Härigenom begränsade sökanden sin talan till att avse invändningsenhetens och överklagandenämndens beslut beträffande det internationella och det tyska varumärket.

Parternas yrkanden

- 18 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara invändningsenhetens beslut,

— ogiltigförklara överklagandenämndens beslut, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

19 Sökanden har begränsat sin talan till att avse invändningsenhetens och överklagandenämndens beslut beträffande det internationella och det tyska varumärket.

20 Dessutom har sökanden under förhandlingen närmare angett att det internationella varumärket delvis avförts från registret beträffande klass 32 och helt avförts från registret beträffande klass 33. Det avser numera således endast ”kolsyrat eller icke-kolsyrat vatten (med eller utan mineraler)” i klass 32. Sökanden har även yrkat att intervenienten skall bära sin rättegångskostnad.

21 Harmoniseringsbyrån har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

22 Intervenienten har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 23 Sökanden har till stöd för sin talan åberopat två grunder. Den första grunden avser åsidosättande av grundläggande processrättsliga principer, närmare bestämt av artiklarna 42.3 och 74 i förordning nr 40/94, och av den kontradiktoriska principen. Den andra grunden avser åsidosättande av artikel 8.1 b i samma förordning.

Parternas argument

- 24 Sökanden anser att överklagandenämnden åsidosatte artiklarna 42.3 och 74 i förordning nr 40/94 när den underlät att beakta det internationella varumärket av det felaktiga skälet att översättningen inte hade inlämnats när invändningen framställdes och att den hade inlämnats för sent.
- 25 Sökanden har gjort gällande att dess invändning uppfyller de villkor som ställs i artikel 42.3 i förordning nr 40/94. Invändningen med bilagor, som avses i punkt 8 i förevarande dom, innebar att intervenienten hade tillgång till samtliga viktiga uppgifter, såsom uppgifter om den dag då ansökan om registrering av det internationella varumärket ingavs, den dag då det ifrågavarande varumärket registrerades, återgivningen av varumärket och en översättning av förteckningen över de varor i klasserna 32 och 33 i Niceöverenskommelsen som omfattades av nämnda varumärke och avsågs i invändningen. Överklagandenämnden gjorde således en felaktig bedömning när den ansåg att det varken var oproportionerligt eller orimligt att begära att handlingarna, som inlämnats på franska, skulle översättas till handläggningsspråket, nämligen tyska. Sökanden har vidare gjort gällande att överklagandenämnden borde ha angett att den önskade att även andra uppgifter skulle översättas.

- 26 Sökanden har med hänvisning till förstainstansrättens dom av den 30 juni 2004 i mål T-107/02, GE Betz mot harmoniseringsbyrån – Atofina Chemicals (BIOMATE) (REG 2004, s. II-1845), framhållit att – till skillnad från den omständigheten att det inte finns någon översättning av förteckningarna över de varor och tjänster som omfattas av det äldre varumärket, vilken strider mot regel 15.2 jämförd med regel 17.1 i genomförandeförordningen – den omständigheten att det inte finns någon översättning av registreringsintyget för det äldre varumärket däremot inte innebär att någon av bestämmelserna i förordning nr 40/94 eller genomförandeförordningen har åsidosatts. Härav följer att sökandens invändning, med avseende på det internationella varumärket, ingetts i vederbörlig ordning.
- 27 Vidare anser sökanden inte att den fullständiga översättningen av registreringsintyget för det internationella varumärket inlämnades för sent. Sökanden har i detta hänseende hänvisat till förstainstansrättens dom av den 9 november 2005 i mål T-275/03, Focus Magazin Verlag mot harmoniseringsbyrån – ECI Telecom (Hi-FOCuS) (REG 2005, s. II-4725), i vilken förstainstansrätten fastslog att en översättning av ett registreringsintyg inte ingavs för sent i den mening som avses i artikel 74.2 i förordning nr 40/94 när den bifogades det överklagande som gavs in till överklagandenämnden. Förstainstansrätten framhöll inledningsvis att överklagandenämnden, med beaktande av den funktionella kontinuiteten mellan invändningsenheten och överklagandenämnden, är skyldig att grunda sitt beslut på alla faktiska och rättsliga omständigheter som åberopats antingen i förfarandet vid invändningsenheten eller i förfarandet vid överklagandenämnden, under förutsättning att de inte ingetts för sent i den mening som avses i artikel 74.2 i förordning nr 40/94 (punkterna 37 och 38). Förstainstansrätten angav vidare att översättningen av registreringsintyget, som inlämnades i samband med överklagandet till överklagandenämnden, hade inlämnats i rätt tid. Sökanden har härav dragit slutsatsen att det i förevarande fall *a fortiori* inte kan vara fråga om ett alltför sent inlämnande i den mening som avses i artikel 74.2 i förordning nr 40/94, eftersom sökanden inom den föreskrivna fristen bemötte intervenientens synpunkter genom att till invändningsenheten inge den fullständiga översättningen till handläggningsspråket av registreringsintyget för det internationella varumärket.
- 28 Harmoniseringsbyrån anser att sökandens resonemang grundar sig på en felaktig uppfattning av systematiken i regel 15 och följande bestämmelser i genomförandeförordningen. Den menar att det skall göras skillnad mellan invändningen och den bevisning som inges till stöd för invändningen.

- 29 Om invändningen inte uppfyller de villkor som ställs i bestämmelserna i genomförandeförordningen, skall invändningen avvisas, såvida dessa brister inte har åtgärdats i enlighet med regel 18.2 i genomförandeförordningen. Om harmoniseringsbyrån inte avvisar invändningen, inleds invändningsförfarandet *inter partes* genom att invändningen delges den som ansökt om registrering av gemenskapsvarumärke.
- 30 Vad däremot beträffar den bevisning som skall inges till stöd för invändningen, bland annat bevisning till styrkande av att den äldre rättigheten existerar och är giltig, måste den inte inges samtidigt med invändningen. Bevisningen kan nämligen inlämnas efter invändningen inom den period efter det att invändningsförfarandet inletts som harmoniseringsbyrån fastställer (regel 16.3 i genomförandeförordningen). Harmoniseringsbyrån har preciserat att den bevisning som följer av registreringsintygen skall uppfylla de språkrav som uppställs i regel 17.2 i genomförandeförordningen, vid äventyr av att invändningen annars kommer att avslås.
- 31 Harmoniseringsbyrån har, beträffande frågan huruvida den ifrågavarande handlingen inlämnats för sent, angett att det framgår av förstainstansrättens dom av den 23 oktober 2002 i mål T-388/00, Institut für Lernsysteme mot harmoniseringsbyrån – Educational Services (ELS) (REG 2002, s. II-4301), att om den invändande parten inte har iakttagit den tidsfrist som fastställts för ingivande av bevisning, innebär det att bevisningen inte kan inges förrän i samband med att ett ogiltighetsförfarande inleds. Ett överklagande till överklagandenämnden medför inte att fristen för ingivande av bevisning börjar löpa på nytt. Överklagandenämnden gjorde således en riktig bedömning när den avsåg invändningen i den del som avsåg det internationella varumärket, eftersom översättningen ingavs efter det att den frist som invändningsenheten fastställt hade löpt ut.
- 32 Intervenienten anser att det är avgörande att sökanden objektivt sett har åsidosatt handläggningsreglerna och att denna brist inte kan åtgärdas genom att handlingar inges i efterhand, efter det att tidsfristerna löpt ut.

Förstainstansrättens bedömning

- 33 Sökanden har inom ramen för den första grunden gjort gällande att den har uppfyllt de språkkrav som uppställts för invändningsförfarandet och anser inte att översättningen av det internationella varumärket har inlämnats för sent. Vid prövningen av den första grunden skall dessa två argument bedömas var för sig.

Språkkraven vid invändningsförfarandet

- 34 Förstainstansrätten erinrar inledningsvis om att det i regel 16.2 i genomförandeförordningen föreskrivs att om invändningen grundas på ett äldre märke som inte är ett gemenskapsvarumärke, skall invändningen om möjligt åtföljas av ett bevis på registreringen av det äldre märket, som exempelvis ett registreringsintyg.

- 35 Det följer av rättspraxis att regel 17.2 i genomförandeförordningen, enligt vilken bevis till stöd för en invändning skall framställas på handläggningspråket vid invändningsförfarandet eller åtföljas av en översättning till detta språk (se punkt 2 i förevarande dom), motiveras av att det är nödvändigt att iaktta den kontradiktoriska principen och principen om jämlikhet i medel mellan parterna vid ett förfarande *inter partes* (förstainstansrättens dom av den 13 juni 2002 i mål T-232/00, Chef Revival USA mot harmoniseringsbyrån – Massagué Marín (Chef), REG 2002, s. II-2749, punkt 42, och domen i det ovannämnda målet BIOMATE, punkt 72).

- 36 Det följer även av rättspraxis att det är riktigt att den invändande parten inte är skyldig att tillhandahålla en fullständig översättning av registreringsintygen för de

äldre varumärkena. Detta innebär emellertid inte att invändningsenheten är skyldig att vid prövningen i sak av invändningen beakta registreringsintyg som ingetts på ett annat språk än det som används vid invändningsförfarandet. När registreringsintygen inte har översatts till handläggningspråket kan invändningsenheten avslå invändningen, under förutsättning att frågan inte kan avgöras på grundval av eventuell annan bevisning som inkommit, i enlighet med regel 20.3 i genomförandeförordningen (domarna i de ovannämnda målen Chef, punkt 44, och BIOMATE, punkt 72).

37 Det är visserligen riktigt att bevisningen följer av registreringsintygen och inte av översättningarna härav. Icke desto mindre kan denna bevisning endast tas i beaktande om den uppfyller de språkrav som uppställs i regel 17.2 i genomförandeförordningen (domen i det ovannämnda målet BIOMATE, punkt 73).

38 I förevarande fall åtföljdes invändningen endast av en kopia av det internationella varumärket, på originalspråket franska, och en översättning till handläggningspråket, nämligen tyska, av förteckningen över de varor i klasserna 32 och 33 i Nice-överenskommelsen som avsågs i invändningen, som grundade sig på det internationella varumärket.

39 Mot bakgrund av det ovanstående, och till skillnad från sökandens uppfattning, innebär ovannämnda bilagor till invändningen inte att de språkrav som uppställts i artikel 42.3 i förordning nr 40/94 och i regel 17.2 i genomförandeförordningen är uppfyllda.

40 Vad avser nödvändigheten av att inge en fullständig översättning av registreringsintyget för det internationella varumärket, vilken sökanden har bestridit, skall det påpekas att frågan huruvida vissa delar av detta dokument kan anses sakna betydelse för invändningen i fråga, och således inte behöver översättas, omfattas av den

invändande partens utrymme för skönsmässig bedömning. Det är emellertid endast de delar som har översatts till handläggningsspråket som måste beaktas av överklagandenämnden. I förevarande fall framgår det dessutom av handlingarna att registreringsintyget för det internationella varumärket som tillhandahållits på franska inte är så omfattande, särskilt inte i förhållande till den översatta förteckningen över varor, att skyldigheten att tillhandahålla en översättning kan anses vara oproportionerlig och orimlig (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan nämnda målet BIOMATE, punkt 74).

41 Förstainstansrätten godtar vidare inte sökandens argument, som angetts i punkt 27 i förevarande dom, att domen i det ovan nämnda målet BIOMATE utgör stöd för att sökandens invändning, med avseende på det internationella varumärket, ingetts i vederbörlig ordning. Vad beträffar detta argument har sökanden nämligen förväxlat de bestämmelser i genomförandeförordningen som avser invändningar och de bestämmelser som avser bevisning och bestyrkande dokument som ingetts till stöd för invändningen.

42 Det följer nämligen av artikel 42 i förordning nr 40/94 jämförd med reglerna 16, 17, 18 och 20 i genomförandeförordningen att lagstiftaren gör skillnad mellan, å ena sidan, villkor som en invändning måste uppfylla, det vill säga villkor för att invändningen skall kunna upptas till prövning, och, å andra sidan, ingivande av fakta, bevis och skäl och övriga bestyrkande dokument till stöd för invändningen, som rör prövningen av invändningen (domen i det ovan nämnda målet Chef, punkt 31).

43 De rättsliga kraven rörande bevis och bestyrkande dokument, såsom ett registreringsintyg för ett äldre varumärke, samt översättningen av dessa handlingar till det språk som används vid invändningsförfarandet utgör emellertid inte sådana villkor för upptagande till prövning av invändningen som avses i regel 18.2 i genomförandeförordningen, utan utgör materiella villkor för invändningen (domen i det ovan nämnda målet Chef, punkt 52).

44 I förevarande fall avvisades för övrigt inte invändningen, eftersom sökandens invändning uppfyllde de villkor som uppställs i reglerna 16 och 18 i genomförandeförordningen, utan avlogs på grund av bristande bevisning.

Huruvida översättningen av registreringsintyget för det internationella varumärket lämnades in för sent

45 Förstainstansrätten erinrar om att invändningsenheten i en standardskrivelse av den 28 februari 2000 beredde sökanden tillfälle att inom en tidsfrist på fyra månader inge ytterligare information om fakta, bevis och skäl till stöd för invändningen. Invändningsenheten påpekade härvid att handlingarna skulle inlämnas på handläggningspråket eller åtföljas av en översättning.

46 Det skall härvid konstateras att standardskrivelsen är förenlig med artikel 42 i förordning nr 40/94 och med reglerna 16.2, 16.3 och 17.2 i genomförandeförordningen, eftersom det i dessa bestämmelser föreskrivs att information om fakta, bevis och skäl till styrkande av invändningen kan inges inom den tid som fastställs av harmoniseringsbyrån. Överst i denna skrivelse omnämns för övrigt reglerna 19.1, 16.3, 17.2 och 20.2 i genomförandeförordningen.

47 Sökanden har emellertid underlåtit att inlämna översättningen av registreringsintyget för det internationella varumärket inom den tidsfrist som invändningsenheten fastställt i denna skrivelse. Sökanden inlämnade nämligen översättningen i fråga först såsom bilaga till en skrivelse av den 22 november 2000. Sistnämnda skrivelse utgjorde svar på intervenientens synpunkter som invändningsenheten delgav sökanden den 19 september 2000, vari intervenienten just påpekade att den ifrågavarande handlingen saknades.

- 48 Sökanden har likväl gjort gällande att översättningen av nämnda dokument inlämnades i rätt tid till överklagandenämnden och den har i detta hänseende hänvisat till domen i det ovannämnda målet Hi-FOCuS (punkterna 37 och 38). I denna dom fastslog förstainstansrätten, med beaktande av den funktionella kontinuiteten mellan harmoniseringsbyråns instanser, att översättningen av ett registreringsintyg inte ingavs för sent i den mening som avses i artikel 74.2 i förordning nr 40/94 när den gavs in samtidigt med överklagandet till överklagandenämnden, eftersom det skedde inom den frist på fyra månader som föreskrivs i artikel 59 i förordning nr 40/94.
- 49 Förstainstansrätten konstaterar att det visserligen framgår av fast rättspraxis att det föreligger en funktionell kontinuitet mellan harmoniseringsbyråns olika enheter, det vill säga mellan granskaren, invändningsenheten, enheten för administration av varumärken och juridiska frågor samt annulleringsenheterna, å ena sidan, och överklagandenämnderna, å andra sidan (förstainstansrättens dom av den 23 september 2003 i mål T-308/01, Henkel mot harmoniseringsbyrån – LHS (UK) (KLEENCARE), REG 2003, s. II-3253, punkt 25, av den 10 juli 2006 i mål T-323/03, La Baronia de Turis mot harmoniseringsbyrån – Baron Philippe de Rothschild (LA BARONNIE), REG 2006, s. II-2085, punkt 57, och av den 11 juli 2006 i mål T-252/04, Caviar Anzali mot harmoniseringsbyrån – Novomarket (Asetra), REG 2006, s. II-2115, punkt 30).
- 50 Det följer av den funktionella kontinuiteten mellan harmoniseringsbyråns enheter att överklagandenämnderna, inom ramen för den nya prövning som överklagandenämnden skall göra av beslut som fattats av harmoniseringsbyråns enheter i första instans, är skyldiga att grunda sina beslut på alla faktiska och rättsliga omständigheter som parterna har åberopat antingen i förfarandet vid den enhet som har avgjort ärendet i första instans eller vid överklagandet (förstainstansrättens dom i det ovannämnda målet KLEENCARE, punkt 32, och av den 1 februari 2005 i mål T-57/03, SPAG mot harmoniseringsbyrån – Dann och Backer (HOOLIGAN), REG 2005, s. II-287, punkt 18, samt förstainstansrättens domar i de ovannämnda målen Hi-FOCuS, punkt 37, LA BARONNIE, punkt 58, och Asetra, punkt 31).
- 51 Överklagandenämnderna kan, om inte annat följer av artikel 74.2 i förordning nr 40/94, följaktligen bifalla överklagandet på grundval av nya omständigheter eller på grundval av nya bevis som åberopats av den part som överklagat (förstainstansrättens

dom i det ovannämnda målet KLEENCARE, punkt 26, och av den 3 december 2003 i mål T-16/02, Audi mot harmoniseringsbyrån (TDI), REG 2003, s. II-5167, punkt 81). Överklagandenämndernas prövning avser inte enbart det angripna beslutets lagenlighet utan den utgör, som en följd av överklagandets devolutiva verkan, en ny prövning av tvisten i dess helhet. Överklagandenämnderna skall göra en ny prövning av den ursprungliga ansökan i dess helhet med beaktande av den bevisning som åberopats i rätt tid (domarna i de ovannämnda målen LA BARONNIE, punkt 59, och Asetra, punkt 32).

- 52 Till skillnad från vad sökanden har gjort gällande kan artikel 59 i förordning nr 40/94 emellertid inte tolkas så, att den ger en klagande en ny tidsfrist för att åberopa omständigheter och inge bevisning till stöd för sin invändning (domstolens dom av den 13 mars 2007 i mål C-29/05 P, harmoniseringsbyrån mot Kaul, REG 2007, s. II-2213, punkt 61).
- 53 I artikel 59 i förordning nr 40/94, som innehåller villkoren för att överklaga ett beslut till en överklagandenämnd, anges det nämligen inte, till skillnad från vad som är fallet med artikel 42.3 i förordning nr 40/94, att fakta eller bevisning skall läggas fram, utan endast att en inlaga som innehåller grunderna för överklagandet skall inlämnas inom en fyramånadersfrist (domen i det ovannämnda målet harmoniseringsbyrån mot Kaul, punkt 60).
- 54 Eftersom sökanden, i förevarande fall, varken har ingett översättningen av handlingen i fråga inom den tidsfrist som fastställts i enlighet med bestämmelserna i förordning nr 40/94 eller gjort det ”i rätt tid” i den mening som avses i artikel 74.2 i nämnda förordning, kommer förstainstansrätten att pröva rättsföljden av detta.
- 55 Inledningsvis skall det påpekas att harmoniseringsbyrån, såsom framgår av ordalydelsen i artikel 74.2 i förordning nr 40/94, inte behöver beakta omständigheter eller bevis som part inte åberopat eller ingivit i rätt tid.

- 56 Av denna lydelse följer det att parterna – som regel och såvida inget annan föreskrivs – har möjlighet att åberopa omständigheter och inge bevisning även efter utgången av de tidsfrister som gäller enligt bestämmelserna i förordning nr 40/94 och att harmoniseringsbyrån inte är förhindrad att beakta omständigheter och bevisning som således har åberopats respektive ingetts för sent (domen i det ovannämnda målet harmoniseringsbyrån mot Kaul, punkt 42).
- 57 Däremot framgår det lika klart av nämnda lydelse att den omständigheten att en part på detta sätt åberopar respektive inger omständigheter eller bevisning för sent inte ger denna part en ovillkorlig rätt att kräva att harmoniseringsbyrån skall beakta dessa omständigheter och denna bevisning. Genom att det i artikel 74.2 i förordning nr 40/94 anges att harmoniseringsbyrån i ett sådant fall "inte behöver" beakta sådana omständigheter och bevis tillerkänns byrån i denna bestämmelse ett stort utrymme för skönsmässig bedömning för att besluta huruvida dessa omständigheter och bevis skall beaktas eller inte, vilket beslut emellertid skall motiveras på vederbörligt sätt (domen i det ovannämnda målet harmoniseringsbyrån mot Kaul, punkt 43).
- 58 Det kan framför allt vara befogat att harmoniseringsbyrån inom ramen för ett invändningsförfarande beaktar sådana omständigheter och sådan bevisning när byrån anser dels att det som har åberopats och ingetts för sent vid ett första påseende förefaller kunna få en faktisk inverkan på utgången i invändningsförfarandet, dels att det inte föreligger några hinder för ett sådant beaktande med hänsyn till på vilket stadium i förfarandet som dessa omständigheter och denna bevisning har åberopats respektive ingetts och under vilka omständigheter det har skett (domen i det ovannämnda målet harmoniseringsbyrån mot Kaul, punkt 44).
- 59 Denna möjlighet för den instans som skall avgöra ärendet att beakta de omständigheter och den bevisning som parterna har åberopat respektive ingett för sent kan, åtminstone i samband med ett invändningsförfarande, bidra till att man kan undvika att registrera varumärken som därefter med framgång kan komma att ifrågasättas

genom en ansökan om ogiltighetsförklaring eller i ett mål om varumärkesintrång. Såsom domstolen redan har slagit fast talar hänsyn till kraven på rättssäkerhet och god förvaltning för att denna möjlighet skall finnas (domen i det ovannämnda målet harmoniseringsbyrån mot Kaul, punkt 48).

- 60 Förstainstansrätten konstaterar att överklagandenämnden i förevarande fall endast fastslog att invändningsenheten gjorde rätt när den underlät att beakta de översättningar som sökanden ingav under invändningsförfarandet, av det skälet att de ingavs för sent. Det framgår emellertid inte av handlingarna att överklagandenämnden utnyttjat det utrymme för skönmässig bedömning som den tillerkänns enligt artikel 74.2 i förordning nr 40/94 för att besluta huruvida handlingen i fråga hade beaktats eller inte, och det framgår under alla omständigheter inte att den har motiverat sitt beslut i detta hänseende.
- 61 Överklagandenämndens motivering avser nämligen endast att det är nödvändigt att översätta den bevisning som inges till stöd för invändningen till handläggningspråket vid invändningsenheten och att invändningsenheten inte är skyldig att beakta de handlingar som ingetts på ett annat språk än på handläggningspråket. Däremot berörs möjligheten att beakta den översättning som ingetts för sent inte överhuvudtaget.
- 62 De synpunkter som harmoniseringsbyrån framfört under förhandlingen, nämligen att överklagandenämnden utnyttjade sitt utrymme för skönmässig bedömning, saknar dessutom enligt förstainstansrätten relevans. Harmoniseringsbyrån har nämligen gjort gällande att överklagandenämnden övervägde huruvida invändningsenhetens beslut att underlåta att beakta handlingen i fråga var välgrundat och fastslog i punkt 43 i sitt beslut att det skulle ha varit oförenligt med principen om jämlikhet i medel att fastställa en ny tidsfrist för den part som låtit fristen för ingivande av bevisning löpa ut, i och med att den andra parten påpekat att bevisningen i fråga inte ingetts.

- 63 De överväganden som återfinns i punkt 43 i överklagandenämndens beslut innebär emellertid inte att förstainstansrätten har möjlighet att kontrollera att överklagandenämnden verkligen beaktade handlingen i fråga, så att den kunde bedöma huruvida handlingen vid ett första påseende föreföll kunna få en faktisk inverkan på invändningsförfarandet. Förstainstansrätten ges härigenom inte heller möjlighet att pröva huruvida det förelåg några hinder för ett sådant beaktande med hänsyn till under vilka omständigheter och på vilket stadium i förfarandet som det alltför sena ingivandet ägde rum.
- 64 Överklagandenämnden har därför åsidosatt artikel 74.2 i förordning nr 40/94, genom att inte använda sig av det utrymme för skönsässig bedömning som den tillerkänns genom denna artikel, eller åtminstone genom att inte förklara hur den använt sig av detta, och, följaktligen, genom att inte i tillräcklig mån motivera sitt beslut att inte beakta översättningen av registreringsintyget för det internationella varumärket.
- 65 Förstainstansrätten skall emellertid bedöma konsekvenserna av detta åsidosättande av artikel 74.2 i förordning nr 40/94. Enligt fast rättspraxis kan en oegentlighet i fråga om förfarandet nämligen leda till att ett beslut helt eller delvis ogiltigförklaras endast om det bevisas att det angripna beslutet hade kunnat få ett annat innehåll om denna oegentlighet inte hade förelegat (domen i det ovannämnda målet LA BARONNIE, punkt 69). På samma sätt framgår det av artikel 63.2 jämförd med artikel 63.3 i förordning nr 40/94 att såväl ogiltigförklaring som ändring av ett beslut från överklagandenämnderna förutsätter att beslutet är rättsstridigt i materiellt eller formellt hänseende (domen i det ovannämnda målet LA BARONNIE, punkt 69).
- 66 I förevarande fall kan det inte uteslutas att den bevisning som överklagandenämnden underlåtit att beakta är sådan att överklagandenämndens beslut hade kunnat få ett annat innehåll om den hade beaktats. Det ankommer härvid emellertid inte på förstainstansrätten att ersätta harmoniseringsbyråns bedömning med sin egen med avseende på omständigheterna i målet.

67 Härav följer att överklagandenämndens beslut redan av detta skäl skall ogiltigförklaras. Det är därvid varken nödvändigt att avgöra frågan huruvida den kontradiktoriska principen åsidosatts, vilket gjorts gällande av sökanden inom ramen för den första grunden, eller att pröva den andra grunden. Förstainstansrätten finner inte heller skäl att uttala sig om huruvida sökandens yrkande om ogiltigförklaring av invändningsenhetens beslut kan tas upp till sakprövning.

Rättegångskostnader

68 Enligt artikel 87.2 i förstainstansrättens rättegångsregler skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har yrkat att harmoniseringsbyrån skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, eftersom harmoniseringsbyrån har tappat målet.

69 Enligt artikel 87.4 tredje stycket i rättegångsreglerna kan förstainstansrätten besluta att en intervenient skall bära sin rättegångskostnad. I detta mål har intervenienten tappat målet på samma sätt som harmoniseringsbyrån. Sökanden har emellertid yrkat att intervenienten endast skall bära sin rättegångskostnad. Harmoniseringsbyrån har inte yttrat sig angående yrkandet att den ensam skall ersätta sökandens rättegångskostnad.

70 Harmoniseringsbyrån skall således bära sin rättegångskostnad och ersätta sökandens rättegångskostnad. Intervenienten skall bära sin rättegångskostnad.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (första avdelningen)

följande:

- 1) **Det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 22 juli 2005 (ärende R 82/2002-4) ogiltigförklaras.**
- 2) **Harmoniseringsbyrån skall bära sin rättegångskostnad och ersätta sökandens rättegångskostnad.**
- 3) **Intervenienten skall bära sin rättegångskostnad.**

Cooke

Labucka

Prek

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 6 november 2007.

E. Coulon

J.D. Cooke

Justitiesekreterare

Ordförande